

Ministerens imødekommende Tilbud om Bei- og Broanlæg og derimod ikke har villet have med Beføstningerne ved Siksbroforandringen at gjøre, saa er det imidlertid muligt, at det ærede Udvalg vil betænke sig, naar det hører, hvorledes det i Virkeligheden forholder sig, og jeg haaber derfor, at det til 3die Behandling vil stille et Forslag i saa Henseende om, at Banen skal lægges Vest om Byen, og naar den ærede Minister bliver oplyst om, at det ikke var rigtigt, hvad Ministeriet havde faaet fra Ingeniøerne, saa haaber jeg, at den ærede Minister heller ikke vil have Noget imod, at der sker en Forandring, thi saa er han jo paa en Maade bleven sat paa Blaat i Omene, og det er da ikke første Gang, at Regjeringen saaledes er bleven ført bag Lyset angaaende Ribes Anliggender.

Formanden: Det ærede Medlem vælger ikke sine Udtryk ganske heldigt. Det er aabenbart, at det Udtryk, han flere Gange har brugt, efter hans Udvikling slet ikke passer til, hvad han egentlig mente, idet det ikke har været det ærede Medlems Mening at ville insinuere, at der var fremsat forføellig Mandhed. Det sidste Udtryk, det ærede Medlem brugte, var heller ikke ganske heldigt.

J. Kruse: Jeg føler, at den ærede Formand er baade berettiget og maaste forpligtet til at sige, hvad han nu sagde, men jeg har Bevis for, at hvad jeg har sagt baade nu og tidligere, er fuldstændig rigtigt; jeg kan fremvise Sort paa Hvidt derfor.

Formanden: Det ærede Medlem kan maaste have Bevis for, hvad han mener, men han kan ikke have Bevis for, hvad han sagde; hans Ord passede som sagt aabenbart efter hans egen Forklaring ikke ganske til hans Mening.

Uaberg: Jeg vil blot tillade mig et Par Bemærkninger overfor det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Christiansen). Jeg synes ikke, at det ærede Medlem var enig med mig i min Betragtning af Julekjørelsen af de vestjydske Jernbaner, idet han tillagde Banestrækningen fra Solstebro til Ringkjøbing en særlig Betydning og endog saa stærk fremhævede den overordentlige Trafik, der vilde komme paa dette Banestykke. Dette kan jo ikke Andet end være særdeles glædeligt at høre, thi vil der komme en stor Trafik paa denne Bane, saa vil der selvfølgelig komme en endnu større paa Bestbanen, naar den hele Strækning kan tages i Drift; men naar jeg tillod mig at udtale, at Banestykket fra Ringkjøbing til Solstebro ikke vilde have nogen sænderlig Betydning selv for Ringkjøbing, saa skal jeg nærmere søge at begrunde dette. Jeg vil saaledes bemærke, at hvad det dog for en væsentlig

Del kommer an paa ogsaa for Ringkjøbing og dens Omegn er, at kunne med nogenlunde Lethed komme af med deres Produkter, og da navnlig deres Fedevarer, men for at komme til Esbjerg Havn med disse have de 45 Mils Jernbanestrykkel længere, end fra Varde til Esbjerg. Altsaa, i Stedet for at kjøre 8 Mil fra Ringkjøbing til Varde, maa de kjøre 45 Mil paa Jernbane; jeg tror nu, at Forstjellen ikke er synderlig stor, enten man kjører 8 Mil med Bogn eller 45 Mil med Jernbane. Dertil kommer, at der efter alt, hvad der foreligger, ikke synes at være nogen Udset til, at nogen af disse Banestrækninger kan blive færdige til den 1ste Juli, hvorimod det efter Entreprenørernes Meddelelse synes, som om de ville kunne faae den færdige til Eftersaaret, og i alle Tilfælde vil Banestykket Ringkjøbing—Varde kunne blive færdigt inden Aarets Udgang. Det forekommer mig derfor, at naar man kunde opnaa det, at Banestykket mellem Ringkjøbing og Varde blev noget tidligere færdigt, imod at give nogen Andrømmelse med Hensyn til de to andre Banestykker, vilde man derved tjene baade Staten og de interesserede Egne bedst, og saa forlanger man, saavidt jeg har forstaaet, ikke mere af Entreprenørerne, end hvad de efter deres egne Udtalelser ere i Stand til at gjøre.

Judenrigsministeren: Det er meget lidt, jeg har at sige i Anledning af de foreliggende Vædringsforslag, idet jeg som sagt i Betænkningen har udtømt, hvad jeg kunde have at sige, og med Hensyn til de af mig stillede Vædringsforslag har jeg den Glæde, at de ere tiltraadte af Udvalget, og jeg behøver altsaa ikke at sige mere til deres anbefaling, end hvad der er sagt af Udvalget. Jeg maa jo ganske vist beklage de sørgelige Vandulykker, som i det sidste Aar eller halvandet have hjemstøgt vore Ryster, og medens jeg meget paaflommer, at man trods det lidet bindende Overflag, der foreligger, har bevilget mig 14,000 Rb., som naturligtvis skulle blive anvendte saa samvittighedsfuldt som muligt, skal jeg med Hensyn til den Bemærkning, som det ærede Udvalg paa sit Sted anfører, at Hovedspørgsmaalet skulde blive trukket i Langdrag ved Nedsættelsen af en Kommission, sige, at denne Kommission er nedsat og bestaar af Regjeringens Teknikere samt nogle enkelte Mænd fra Egnen, som maa anses for at være kjendte med Sagen og i høj Grad at have Interesse i, at dette Spørgsmaal fremmes saa meget som muligt. Det er et Spørgsmaal af den Størrelse og Betydning, at jeg ikke tror at turde paatage mig Ansvar eller at foreslaa det ærede Thing at paatage sig Ansvar for de Arbejder, der ville være at gjøre derovre, uden at det i Forveien har været tilstrækkelig undersøgt; thi, mine Herrer, det dreier sig ikke om Et eller Tohundrede Tuskind Daler, men det dreier sig om Millioner, og det er altsaa en rimelig For-